

A XV-a Conferință internațională – multidisciplinară
„Profesorul Dorin Pavel – fondatorul hidroenergeticii românești”
SEBEȘ, 2015

SĂ ÎNVĂȚĂM DE LA COPII

Carmen MAHALU, Liliana Camelia DARIE, Florica ICUȘCĂ

TO LEARN FROM KIDS

The children's universe is mental rather than material. The adult has lost along of time the child's potential. Learning from children is therefore a necessity if we want that the society to evolve in a positive way. It is time to learn from children.

Keywords: child, potential, adult, evolution

Cuvinte cheie: copil, potențial, adult, evoluție

1. Introducere

Copilăria este o stare de spirit. O simbioză între inocență și imaginație, sinceritate și spontaneitate, altruism și individualism. Copilul percepe realitatea prin prisma lipsei de experiență și a neputinței în rezolvarea celor mai elementare probleme vitale, de subzistență. Din acest punct de vedere el este un neadaptat vremelnice. Se bucură însă de un potențial extraordinar de adaptabilitate. Devine capabil în mai puțin de doi ani să inter-relaționeze verbal, deprinde în mai puțin de un an abilități motrice remarcabile și învață să își impună voința și să manipuleze adultul în doar câteva săptămâni de la naștere. E o adevărată bombă biologică într-o continuă explozie de potențialitate. Consumul energetic nu va mai fi nicicând ulterior de o asemenea magnitudine, absorbția și procesarea informațională nicicând ulterior de o asemenea amploare iar transformările fiziologice niciodată apoi atât

de intense și de fundamentale în devenirea sa ca adult. Însă marea transformare se petrece la nivel mental.

2. Devenire și ființare

Universul copilului este diferit de tot ceea ce cunoaștem și înțelegem noi ca adulți. Din acest univers lipsesc minciuna, ipocrizia, ura, discriminarea. Toate acestea se învață mai târziu.

Un copil, în primii săi ani de viață, nu știe să mintă. Pentru el lucrurile sunt așa cum le vede, chiar dacă adulților par a fi exagerate. O mașină are ochi (faruri), picioare (roți) și o doare dacă o lovești. Și când îți spune asta, el chiar crede că lucrurile stau chiar așa. Nu e de mirare deci că Moș Crăciun există.

Un copil alb se joacă cu unul negru fără nici o rețineră. Atunci când tatăl îl ceartă pentru acest lucru, nu înțelege ce greșește. Mai târziu se obișnuiește cu ideea că nu e bine să socializeze cu celălalt copil, că doar tatăl lui știe tot și poate tot. Tatăl lui este cel mai grozav individ din lume. Și astfel, pic cu pic, “se maturizează”, “se educă” după cum le place adulților să spună.

Copilul vede lucrurile în esența lor. Ochii lor nu sunt acoperiți încă de ceața prejudecăților. Spiritul lor nu este atins de pata compromisului. Pentru ei lumea este simplă, așa cum este ea.

Un camion încărcat cu marfă s-a înțepenit sub un pod, atingând cu partea de sus tavanul. O mulțime de oameni au început să mișune în jurul lui, căutând soluții de a-l debloca. Se enunțau păreri, opinii, expozeuri complicate de idei tehnice savante. Totul în zadar. Un copil,

privind mirat cu ochii săi mari, îl întreabă pe un nene de ce nu dezumflă roțile. Omul se gândește puțin, apoi reduce presiunea în pneuri și camionul iese de sub pod. Inginerie pură, de esență.

Pentru un copil totul este simplu și normal. Nu poate înțelege de ce adulții complică lucrurile într-o măsură în care îi face să nu se mai descurce. Bunăoară, tatăl își învață fiul ce este responsabilitatea. Îi explică faptul

că orice acțiune este urmată de consecințe. Și exemplifică spunându-i o poveste.

“Odată un pescar prinde peștișorul de aur. Acesta îl roagă să îl elibereze, spunându-i că îi va îndeplini, lui și familiei lui, trei dorințe. Bine - zice omul, flămând de atâta stat la copcă. Vreau un cârnat. Și peștișorul îi dă un cârnat. Ajuns acasă, nevasta îl blestemă pentru negliobia sa, pentru irosirea unei dorințe pe un simplu cârnat, urându-i să i se lipească acel cârnat de nas. Iar omul se pricopsi cu cârnatul pe față. Dându-și seama că au consumat cea de-a doua dorință, se frăsuiră cum să facă pentru a nu păți la fel și cu ultima. Femeia ar fi vrut să ceară un sac cu bani, însă omul o convinsese să îl scape de cârnat. Femeia, înțelegând repede că un sac cu bani nu merită o bătaie soră cu moartea, bocind ca la mort, îi ceru peștișorului să dezlipească cârnatul de nasul omului ei”.

- *Ei, vezi? Întrebă tatăl. E bine să te gândești din prima clipă ce efecte poate avea o decizie luată în grabă. Dacă omul nostru nu s-ar fi pripit, ar fi putut ajunge bogat.*

Copilul însă fu de altă părere:

- *Ba a fost prost, și el și nevastă-sa. Puteau fi bogați și să scape și de cârnatul de pe nas, dacă erau mai deștepți.*

- *Serios? Și care ar fi fost cea de-a treia dorință a ta? Întrebă tatăl cu un aer doct.*

- *Simplu. Aș fi cerut alte trei dorințe.”*

Copiii au cu totul alte repere după care se călăuzesc. Pentru ei cuvinte precum cinste, cavalerism, datorie sunt doar... cuvinte. Ei simt că, dacă doresc un lucru, rămâne doar să-l ia, fără ca acest fapt să însemne furt. Abia în zilele noastre, după milenii de istorie, omul înțelege că o societate modernă, o civilizație adevărată, trebuie să elimine proprietatea. În *Star Trek* nu există bani, salariu, câștig material. Ai nevoie de mâncare? Comanzi replicatorului ce dorești. De câte ori vrei. Nimeni nu se îmbuibă, nimeni nu se repede să mai prindă o porție în plus. O societate pe care abia acum încercăm să o inventăm. O soluție pe care copiii o înțeleg în mod intrinsec.

Pentru un copil o floare poate fi mai importantă decât o bijuterie. Bijuteria poate fi rostogolită, scufundată în paharul cu apă sau lansată pe fereastră de la etaj în dorința de a urmări cum ajunge la sol. O floare, însă, este cu adevărat frumoasă. Este colorată. Poate chiar parfumată. Are petale catifelate. Dacă o pui în apă se revigorează. Un inel cu diamant niciodată. Inițial este boboc, apoi crește și moare. Nu și inelul. Cu siguranță, floarea este mai interesantă.

3. Concluzii

■ Dacă ceri unui copil ajutorul, ți-l dă necondiționat. Nu se gândește să-ți ceară ceva în schimb. Asta până când nu-i explică maică-sa că lumea în care trăim este dură și că nimic nu este gratis. Și copilul “învață”. Se “maturizează”.

■ Un copil maturizat ajunge om. E metamorfoza larvei în fluture. Un om e altceva decât copilul. E un copil care a uitat să se mire, să se joace, să se bucure de lucruri simple. A uitat de esența prieteniei dezinteresate. A uitat să nu dea importanță culorii pielii. A uitat valoarea unei flori. A devenit adult. Cel pe care se va baza de aici înainte societatea.

■ Îndemnul este: *Să învățăm de la copii!*

BIBLIOGRAFIE

[1] * * * <https://www.google.ro/search?q=floare&biw>

[2] * * * <https://www.google.ro/search?q=pestisorul+de+aur&biw>

[3] * * * <http://www.gandul.info/auto/solutia-gasita-de-chinezi-pentru-a-debloca-un-camion-de-sub-un-pod-video-10376972>

Profesor grad I Ing. Marilena Carmen MAHALU
membru AGIR, e-mail: cmahalu@yahoo.com

Profesor grad I Ing. Liliana Camelia DARIE
cameliadoru@yahoo.com

Profesor grad I Ing. Florica ICUȘCĂ
icusca@yahoo.com

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava